

Obsah

Úvodní slovo výboru Historického klubu	5
Předmluva	7—8
<i>Rozhled po filosofii českých dějin (1922, 1925, 1937)</i>	9—42
<i>Úvodem.</i> Úkol a povaha moderní filosofie dějin 9 — Hlavní problémy ve výkladu dějin českých 10 — Několik základních postojů 13.	
<i>Palacký.</i> Drama českých dějin v představení Palackého 15 — Germáni a Slované — moc a právo 16 — Náboženské drama české 17 — Povaha a smysl českého zápasu i dějinného vývoje 18 — Zreadlo osobnosti a epochy 20.	
<i>Žáci a oponenti Palackého: Tomek, Kalousek, Rezek.</i> Použí historikové a jejich vědecké korektury Palackého 21 — Stanoviska v náboženském vývoji a zápasu 23 — Soudy o konfliktu a pádu bělohorském 24 — Historická pojetí odrazem lidí a doby 27.	
<i>Masaryk.</i> Filosof reformace 29 — Čím byl obrozen český národ? 29 — Vývoj a výsledek Masarykova myšlení 31 — Tvůrce dějin 33.	
<i>Pekař.</i> Čistý historik 34 — Proti Palackému 35 — O hlavních faktorech a údobích českých dějin 37 — Pekař a současnost 38.	
<i>Závěr.</i> Problémy a úkoly, které je třeba řešiti 40 — Odkaz našich dějin 42.	
<i>Palackého odkaz potomstvu a osvobozenému národu (1926).</i>	43—64
Vůdčí ideje historického a politického myslitele 43 — Palackého odkaz ve zkoušce dějin 48 — Postoj Palackého v zápase kulturním a sociálním 56 — Palacký a Masaryk 60 — Palackého slovo k národu svobodnému a vítěznému 63.	

Dílo a myšlenka Arnošta Denise o dějinách českých (1929) . . . 65—91

I. *Dílo*: O pokračování v díle Palackého 65 — Historik doby moderní a současné 68 — Hlavní rysy Denise — historika 70 — Francouzský historik v našem životě a boji národním 72.

II. *Myšlenka*. Poměr k nazírání českých předchůdců, zvláště Palackého — Význam husitství 74 — Obraz a výklad českého pádu 75 — Čeští oponenti Denisova obrazu konce samostatnosti české: Kybal — Vančura — Krofta — Pekař 81 — Problém národního obrození 86 — Český politický zápas a národní osvobození 87.

Na okraj historického díla Tomkova. (Glosy jubilejní.) (1918) 92—101

Světla a stíny 92 — Tomek a Palacký — nižší a vyšší typ dějepisecký 93 — Nedostatky historikovy metody 94 — Starší a mladší historická generace v poměru k Tomkovi 96 — Denisovo přecenění Tomka a odmítnutí Jiráska 97 — Nečeská filosofie českých dějin 99.

O myšlenkovém vývoji a profilu Kamila Krofty. (1936) . . . 102—118

Mezi Palackým a Gollovou školou 102 — Proti Masarykovi 104 — Odpůrce vědců v politice a stoupenec Kramářův 105 — Gollova škola a Masaryk ve zkoušce válečné 107 — Ve frontě osvobozenického boje 109 — Vyznavač a spolupracovník T. G. Masaryka a Ed. Beneše 111 — Kritik a oponent někdejších vědců (Golla, Pekaře a Kramáře) 115 — Ve stopách Palackého 118.

Česká Kalvárie (1920) 119—123

Památce Sedmadvaceti (1921) 124—128

Meditace a nářky Komenského nad národní pohromou (1918) 129—141

Bílá hora zkouškou víry v Boha a jeho spravedlnost 131 — „Truchlivý“ ve válce třicetileté a v první válce světové 134 — „Truchlivý“ o prohře z roku 1648 139 — Doslov z jara roku 1918 140.

Vyznání Bohuslava Balbína, jezuity a vlastence (1922) . . . 142—148

Josef Pekař o Bílé hoře. In margine knihy: „Bílá hora. Její příčiny a následky“. (1921) 149—163

Náboženský vývoj předbělohorský v starém a novém osvětlení 149 — Bílá hora bojištěm dvou kulturních světů 152 — Mravní a politické hodnocení historikovo — České perspektivy bez Bílé hory 156 — Bělohorské otázky národně-politické: konec samostatnosti české? — problém dynastický — prospěch Bílé hory? — Komenský-politik 158.

<i>Svatováclavský kult a symbol</i> (1929)	164—167
<i>Otázka středověku v periodisaci všeobecných dějin</i> (1932)	168—182
Vznik a vývoj pojmu „středověk“ v historickém periodisování 168 — Odpůrci představy o „středověku“ a tradiční trojdílné periodisace vůbec 171 — Zachování a nové vymezení pojmu „středověk“ v rámci staré periodisace — Základní výklad Troeltschův 173 — O počátek a konec „středověku“ 177 — „Středověk“ jako typický pojem a stupeň v historickém vývoji vůbec a jeho členění 180.	
<i>Historie v rozhlase</i> (1937)	183—186
<i>Pře se „sudetoněmeckým“ historikem o české myšlení historické a politické a o jeho představitele</i> (1937)	187—213
Pfitzner r. 1932 o českém a německém chápání dějin: Palacký-Masaryk-Pekař 187 — Pfitzner r. 1936 o nových cestách české vědy historické: o orientaci české práce kulturní a politické 189 — Falšování Pekařova odkazu ve službách Henleinova hnutí nazítří smrti historikovy r. 1937 193 — Pekařův postoj v otázce německé 196 — O orientaci naší politiky zahraniční 200 — Pekařův poměr k židovství 203 — Německví obětí nebo hrobařem starého Rakouska? 205 — Německá replika a česká duplika 209.	
<i>Čím nám byla historie v letech zkoušky</i> (1945)	214—218
<i>Soupis prací Jaroslava Werstadta</i>	219—249